

مقاله اصلی

بررسی زیر گروه‌های لنفوسیت‌های خون محیطی در بیماران مبتلا به ویتیلیگو

تاریخ دریافت: ۸۷/۱۲/۲۱ - تاریخ پذیرش: ۸۸/۵/۱۱

خلاصه

مقدمه

ویتیلیگو یک بیماری اکتسابی با شیوع ۱ تا ۲ درصد است که با از دست رفتن رنگدانه پوستی و به صورت لکه‌هایی سفید رنگ تظاهر می‌کند. از نظر هیستولوژی، مهم‌ترین تغییر در ویتیلیگو نبود ملانوسیت‌ها در محل اتصال درم و اپیدرم است. مکانیسم‌های اتوایمیون با یک استعداد ژنتیکی زمینه‌ای محتمل‌ترین علت ویتیلیگو است این مطالعه به منظور فهم دقیق‌تر چگونگی اختلال ایمنی در این بیماران و در جهت آشکار ساختن بیشتر پاتوژنز بیماری انجام شده است.

روش کار

در این مطالعه که به روش مورد شاهدهی انجام شد، ۲۹ بیمار مبتلا به ویتیلیگو که در عرض شش ماه گذشته هیچ‌گونه درمانی دریافت نکرده بودند به علاوه ۲۱ فرد شاهد سالم ارزیابی شدند. از تمام افراد مورد مطالعه پس از کسب شرح حال و معاینه کامل چهار میلی لیتر خون گرفته شد. خون حاصله پس از انجام شمارش مطلق لکوسیتی به روش فلوسیتومتری با اندازه‌گیری مارکرهای سطحی CD3, CD4, CD8, CD19, CD16, CD56, CD25 بررسی شد و درصد گروه‌های مختلف لنفوسیتی یعنی کل لنفوسیت‌های T، لنفوسیت‌های T یاریگر و سیتوتوکسیک، لنفوسیت‌های B، سلول‌های کشته‌شده طبیعی و سلول‌های تنظیم‌کننده ایمنی در خون این بیماران مشخص شد. سپس این مقادیر در زیر گروه‌های بالینی مختلف بیماری ویتیلیگو با یکدیگر و افراد شاهد مقایسه گردید. اطلاعات حاصله با کمک نرم افزار SPSS و پیرایش ۱۱/۵ مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج

میزان مطلق کل لنفوسیت‌های T، سلول‌های T سیتوتوکسیک، لنفوسیت‌های CD25⁺ و لنفوسیت‌های B در افراد مبتلا به ویتیلیگوی ژنرالیزه به شکل معنی‌داری بالاتر از افراد مبتلا به ویتیلیگوی لوکالیزه بود. همچنین میزان سلول‌های CD25⁺ هم در افراد مبتلا به ویتیلیگوی ژنرالیزه و هم ویتیلیگوی پایدار به شکل معنی‌داری بالاتر از گروه شاهد بود و بالاخره میزان کل لنفوسیت‌ها در افراد مبتلا به ویتیلیگوی لوکالیزه نسبت به گروه شاهد به شکل معنی‌داری کاهش یافته بود.

نتیجه‌گیری

یافته‌های حاصله نشان‌دهنده اختلال ایمنی سلولی در بیماری ویتیلیگو است. احتمالاً نقص سیستم مرکزی تنظیم‌کننده ایمنی سلولی در ایجاد این اختلال نقش دارد. افزایش سلول‌های CD25⁺ یا سلول‌های تنظیم‌کننده ایمنی در زیر گروه‌های بالینی مختلف بیماری نسبت به گروه شاهد به نفع این فرضیه است. با انجام مطالعات گسترده‌تر بعدی شاید بتوانیم به ایجاد راه درمانی جدید و موثری برای ویتیلیگو که از راه تنظیم ایمنی بدن عمل می‌کند امیدوار بود.

کلمات کلیدی: ویتیلیگو، فلوسیتومتری، لنفوسیت، خون محیطی

- ۱ ناصر طیبی میبیدی *
- ۲ زری جاویدی
- ۳ محمود محمودی
- ۴ مسعود ملکی
- ۵ یلدا ناهیدی
- ۶ منور افضل آقائی
- ۷ بیتا صفائی
- ۸ محمد ابراهیمی راد

- ۱-دانشیار پاتولوژی دانشگاه علوم پزشکی
- ۲-استاد بیماری‌های پوست دانشگاه علوم پزشکی
- ۳-استاد ایمونولوژی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مرکز تحقیقات ایمونولوژی
- ۴-دانشیار بیماری‌های پوست دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ۵-استاد یار بیماری‌های پوست دانشگاه علوم پزشکی
- ۶-استاد یار پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ۷-دستیار پاتولوژی دانشگاه علوم پزشکی
- ۸-متخصص پوست، مشهد، ایران

* مشهد- بیمارستان امام رضا (ع)، دفتر گروه پاتولوژی

تلفن: ۰۵۱۱۸۰۲۲۲۱-۹۸+

email: tayebin@mums.ac.ir